

ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΙΣ ΤΡΙΠΟΛΙΝ

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΔΙΑ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΥΠΟ

Χ. Π. ΚΟΥΥΛΑΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΚΑΔΜΟΣ"

1890

DF
952
P/4
1890

κειμένω Ξενοδοχείω. Διότι ἅπαντες οἱ δημοτικοὶ ὑπάλλη-
λοι, θέλοντες καὶ οὗτοι νὰ συνεορτάσωσιν, ἔστω καὶ πόρ-
ρωθεν, τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς τοῦ προῖσταμένου αὐ-
τῶν, συνήχθησαν τῇ ἑσπέρᾳ τοῦ Σαββάτου, ἑορτῇ τῶν
Ἁγ. Ἀποστόλων, ἐν τῷ Δημαρχείῳ, καὶ μετὰ προεισα-
γωγικά τινα ἀνακρούσματα μοίρας τῶν τοῦ δήμου μουσι-
κῶν, τῶν φερόντων τὰ βαρυηχότερα μετάλλινα μουσικὰ
ὄργανα, (διότι οἱ λοιποὶ ἀπετελοῦν τὴν ὀρχήστραν τοῦ
θεάτρου), καὶ μετὰ τὸ πλούσιον βεβαίως δεῖπνον, ὡς δῆ-
λον ἐγένετο ἐκ τῆς παννυχίου καὶ ἀδιαπτώτου εὐθυμίας,
ᾗ ἔσαντο συνάδοντες, δῆθεν, τὰ ὑπὸ τῶν μουσικῶν ἀνα-
κρουόμενα μέλη, ἐγγώρια ἢ καὶ ξένα, μηδὲ τοῦ Ῥιγο-
λέττου αὐτοῦ ἐξαιρουμένου, ἰδίως τοῦ ᾠσματος «*Caro nome
che il mio cuor*», οὐ τὴν μουσικὴν ἐδανείσθη ὁ τανισας
τὸ ἥρωϊκὸν τῆς Ὀκτωβριανῆς τοῦ 1862 μεταπολιτεύσεως
ἐμβατήριον, «Ἐως πότε ἡ ξένη ἀκρίδα», ἐπιθυμήσας
ἴσως τὴν ἐγγωρίαν, ἥτις οὐ παύεται ἔκτοτε ἐξακουῖσα
ἀνεκδότως, τὰ ἀκριδικὰ αὐτῆς ἔργον. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν τὰ